

Sigrid Peelaers

De stem van collega's laten horen

Sigrid Peelaers geeft al 28 jaar met volle goesting les in het derde leerjaar van de gemeenteschool in Oostduinkerke. Sinds 2020 is ze vakbondsafgevaardigde op haar school. De stem van collega's laten horen, vindt ze heel belangrijk. Daarnaast nemen haar gezin, muziek, bakken en koken een belangrijke plaats in haar leven in. "Doorheen de jaren heb ik geleerd om de balans tussen werk en privé mooi in evenwicht te brengen", vertelt Sigrid.

Sigrid Peelaers bracht haar jeugd door in Aarschot en verhuisde op 18-jarige leeftijd naar Koksijde. In 1993 startte ze met de opleiding leerkracht lager onderwijs aan het HPI te Brugge. Tijdens haar opleiding leerde ze haar mijn man Kris Huyghe kennen, met wie ze in 1998 huwde. Hun drie kinderen, Arthur, Viktor en Fien wonen nog thuis en ook Viktors vriendin Kyara woont bij het gezin in. "Zo is het hier altijd een gezellige drukte, daar geniet ik van. We wonen in Leisele, een rustig dorpje in de Westhoek. Vrienden die op bezoek komen, samen lekker eten, veel lachen en genieten: dat is voor mij een geslaagde avond", lacht Sigrid. De weekends van Kris en Ingrid staan in het teken van muziek. Sigrid: "We maken deel uit van de crew van Jong El Fuerte, een drumband van een veertigtal jongeren. Elke zaterdag repeteren we. Kris geeft les en samen met drie vriendinnen zorg ik voor de kleding, de drankjes tijdens de pauze ..."

In 1996 startte Sigrid in het derde leerjaar van de gemeenteschool van Oostduinkerke. 28 jaar later werkt ze nog steeds in hetzelfde klasje. "Sommigen vragen zich af of dat niet saai is, maar ik vind het verrijkend. Elke klas en elk kind is anders. Ik vind het een uitdaging om de kinderen mee op reis te nemen doorheen het derde leerjaar. Ik doe mijn job

supergraag." Van bij haar start in onderwijs sloot Sigrid zich aan bij COV-kring Veurne. "De vakbondsafgevaardigden wisten overtuigend uit te leggen waarom het belangrijk was om gehoord te worden. Jarelang was ik gewoon lid. Na een tijd begon ik onze toenmalige VA's, Chris Broeckeaert en Luk Kinoo, te helpen. Zo kon ik me rustig inwerken. Jammer genoeg werd Chris ziek en overleed zij in 2020. Ze had me gevraagd om haar taak als VA over te nemen. Ons team keurde dit goed. Luk is sinds vorig jaar met pensioen, nu vertegenwoordig ik het personeel samen met Katy Luca. We zien het als onze taak om de stem van onze collega's te laten horen."

"Nu ik recht heb op uren 'Samen school maken' merk ik dat de collega's veel vlugger iets durven vragen. Ik neem mijn taak als vakbondsafgevaardigde ter harte. Dit houdt in dat we zorgen dat alles correct verloopt en dat iedereen met respect behandeld wordt. De vormingsdagen van het COV zijn hiervoor heel interessant. Je komt daar ook collega's tegen uit andere scholen en krijgt de kans om zaken te bespreken en ideeën te verzamelen. Het geeft me veel voldoening als ik weer een collega heb kunnen helpen. Ik zie dat ze het waarderen dat ze gehoord en gezien worden!," besluit een overtuigde Sigrid.

TEKST
Johan Vergaerde

FOTO
Fien Huyghe



GEZELLIG IN DE POTTEN ROEREN